

“Ορέστεια” 2026 στον Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Για την πόλη της Νέας Ορεστιάδος τα “Ορέστεια” είναι μια γιορτή μνήμης και πολιτισμού. Μέσα από τη δοκιμασία της προσφυγιάς η πόλη αυτή, που ιδρύθηκε το 1923, προόδευσε χάρη στη δύναμη, την εργατικότητα και το όραμα των ανθρώπων της.

Όπως ακριβώς το έμβλημα της πόλεως παραπέμπει στη θυσία της Ιφιγένειας, έτσι και η πραγματική ιστορία των προγόνων της σηματοδοτεί μια άλλη θυσία, εκείνη του ξεριζωμού, που μετατράπηκε σε δημιουργία και κληροδότησε στους νεώτερους μια πολύτιμη παρακαταθήκη. Με σεβασμό στο παρελθόν και με όραμα για το μέλλον τα “Ορέστεια” αναδεικνύουν την δημιουργική ψυχή των σύγχρονων κατοίκων της ακριτικής αυτής πόλης και προσκαλούν όλους σε μια γιορτή

πολιτισμού, μνήμης και συνάντησης, που ενώνει το παρελθόν με το παρόν και το μέλλον.

Με την ευκαιρία αυτή η τοπική Εκκλησία τιμά τη μνήμη “πάντων τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει ἀσκήσει καί ἀθλήσει διαλαμπάντων ἀγίων”, καθώς οι πρώτοι κάτοικοι αυτής της νέας πόλης ήταν πρόσφυγες από την Αδριανούπολη και το Κάραγατς (Παλαιά Ορεστιάδα).

Επίκεντρο του επετειακού αυτού εορτασμού (1923-2026) είναι κατά τα καθιερωμένα ο Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος, όπου ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός**, την τελευταία Κυριακή του μηνός Ιουνίου, παρουσία των τοπικών αρχών και πλήθους πιστών.

Κατά τη Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος **χειροτόνησε εις Πρεσβύτερο** τον επι διετία Διάκονο του Ναού **π. Ρωμανό Μπακόπουλο**, πτυχιούχο του Τμήματος Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, προχειρίσας αυτόν αυθημερόν στο οφίκιο του αρχιμανδρίτου. Απευθυνόμενος ο Σεβασμιώτατος στον χειροτονούμενο επεσήμανε ότι η ιερωσύνη είναι Σταυρός, θυσία, διακονία, προσφορά και προϋποθέτει ταπείνωση και υπακοή.

Γι' αυτό, πρόσθεσε, ο ιερέυς είναι μάτρυς που θυσιάζει εαυτόν στη διακονία του Θεού και των ανθρώπων, απόστολος, που ευαγγελίζεται με τον λόγο του και το παράδειγμά του το Ευαγγέλιο της Αληθείας, και τέλος προφήτης, που καλείται να οδηγήσει τους πιστούς στη Γη της Επαγγελίας, στη σωτηρία. Και έκλεισε λέγοντας ότι ο ιερέας πρέπει να είναι οδηγός και όχι ουραγός και να προΐσταται πάντοτε έργων αγαθών.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας εψάλη Μνημόσυνον υπερ αναπαύσεως του μακαριστού **Μητροπολίτου Αδριανουπόλεως κυρού Πολυκάρπου** (Βαρβάκη) και των λοιπών κατά το έτος 1923 ιδρυτών της πόλεως. Ακολούθησε η καθιερωμένη Δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση προ του ανδριάντος του αιδίδιμου Ιεράρχου, στην παρακείμενη πλατεία.

Στα πλαίσια του εορτασμού, μετά το πέρας της επιμνημοσύνου δεήσεως, ακολούθησε στο Επισκοπείο Ορεστιάδος επίκαιρη ομιλία του ιστορικού, ερευνητού και θεολόγου **Νικολάου Κουφού**, με θέμα: «Η πρώτη μάχη του Ελληνικού Στρατού το 1920, μέσα από μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων, ως στοιχείο της άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Νέας Ορεστιάδος».

Στις εορταστικές εκδηλώσεις παρέστησαν εκ μέρους της Κυβερνήσεως ο Υφυπουργός Ψηφιακής Ανασυγκρότησης Χρ. Δερμεντζόπουλος, η θεματική αντιπεριφερειάρχης πολιτισμού Φανή Μπαχαρίδου, ο Δήμαρχος Ορεστιάδος Διαμ. Παπαδόπουλος, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας υποστράτηγος Παντ. Βασιλειάδης, ο Διοικητής της 3ης Ταξιαρχίας ταξίαρχος Νικ. Αγγελής, ο Διοικητής της 21ης Τακτικής Διοικήσεως συνταγματάρχης Γεώρ. Ζάχος, εκπρόσωποι φορέων και πλήθος κόσμου.

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)